

Sag C-404/01 P(R)

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Euroalliages m.fl.

»Appel — kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans i en sag om foreløbige forholdsregler — dumping — afgørelse om at afslutte en fornyet undersøgelse af foranstaltninger, som udløber — uopsættelighed — økonomisk tab — usikkerhed om efterfølgende erstatning af tabet i forbindelse med et erstatningssøgsmål«

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. december 2001 I-10370

Sammendrag af kendelse

1. *Appel — anbringender — fejlagtig bedømmelse af faktiske omstændigheder — afvisning — Domstolens prøvelsesret med hensyn til vurdering af beviserne — udelukket, medmindre de er gengivet forkert (Art. 225 EF, EF-statutten for Domstolen, art. 51)*

2. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorlig og uoprettelig skade — bevisbyrde*
(Art. 242 EF og 243 EF, Domstolens procesreglement, art. 83, stk. 2)
3. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — foreløbige forholdsregler, der er forbundet med en kommissionsafgørelse om at afslutte en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, som kommer til udløb — betingelser — skadens karakter*
(Art. 242 EF og 243 EF, Domstolens procesreglement, art. 83, stk. 2)
4. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorlig og uoprettelig skade — bedømmelse udelukkende på grundlag af den usikkerhed, der er forbundet med erstatning af et økonomisk tab i forbindelse med et eventuelt erstatningssøgsmål — ikke tilladt*
(Art. 242 EF og 243 EF, Domstolens procesreglement, art. 83, stk. 2)

1. Det er alene Retten, der er kompetent til dels at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den behandler, dels at tage stilling til disse faktiske omstændigheder. Rettens vurdering af de faktiske omstændigheder er følgelig ikke — medmindre de er gengivet forkert — et retsspørgsmål og dermed ikke undergivet Domstolens prøvelsesret inden for rammerne af en appel.

løbig afgørelse med henblik på at undgå et alvorligt og uopretteligt tab for den part, der anmoder om den midlertidige beskyttelse. Det er den part, som gør en alvorlig og uoprettelig skade gældende, der skal bevise, at den består. Selv om der ikke i den forbindelse kræves en absolut sikkerhed for, at skaden indtræder, og selv om det er tilstrækkeligt med en vis grad af sikkerhed for, at den indtræder, forholder det sig ikke desto mindre således, at det påhviler sagsøgeren at godtgøre de faktiske omstændigheder, der antages at udgøre grundlaget for, at der er udsigt til en sådan skade.

(jf. præmis 57)

(jf. præmis 61-63)

2. Formålet med en sag om foreløbige forholdsregler er at garantere den fulde virkning af den fremtidige endelige afgørelse, således at det undgås, at den retsbeskyttelse, Domstolen yder, bliver mangelfuld. Det er for at opfylde denne målsætning, at uopsætteligheden skal vurderes i forhold til, hvor nødvendigt det er, at der træffes en fore-
3. Når en afgørelse, der afslutter en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, som udløber, er vedtaget som følge af, at opretholdelsen af sådanne foranstaltninger ikke er i Fællesskabets interesse, udgør den heraf

følgende skade for erhvervsgrenen inden for Fællesskabet en virkning, der ikke kan adskilles fra en sådan afgørelse. Til støtte for en begæring om udsættelse af indførelse af en endelig antidumpingtold med henblik på at undgå, at den part, der begærer udsættelsen, lider alvorlig og uoprettelig skade, kan parten ikke nøjes med at påberåbe sig de virkninger, der er knyttet til indførelsen af en sådan told, men skal gøre en skade gældende, der er særlig for den pågældende. De samme principper skal anvendes i den omvendte situation, dvs. når virksomheder inden for Fællesskabet under en sag til prøvelse af fællesskabsinstitutionernes afgørelse om ikke at indføre en antidumpingtold søger mod at føre bevis for, at det er uopsætteligt, at der fastsættes foreløbige forholdsregler.

(jf. præmis 66 og 67)

4. Den usikkerhed, der er forbundet med erstatning af et økonomisk tab i forbindelse med et eventuelt erstatnings-søgsmål, kan ikke i sig selv anses for en omstændighed, på grundlag af hvilken det kan godtgøres, at tabet er uopretteligt. Det er på tidspunktet for sagen om foreløbige forholdsregler nødvendigvis usikkert, om der senere er mulighed for at få erstatning for et økonomisk tab inden for rammerne af et erstatnings-søgsmål, der kan anlægges efter en eventuel annullation af den anfægtede retsakt. En sag om foreløbige forholdsregler har imidlertid ikke til formål at træde i stedet for et sådant erstatnings-søgsmål for at udelukke denne usikkerhed. Dens formål er alene at garantere den fulde virkning af den fremtidige endelige afgørelse, der skal træffes i den hovedsag, som sagen om de foreløbige forholdsregler hænger sammen med, hvilken sag i dette tilfælde er et annullationssøgsmål.

(jf. præmis 71-73)